

24 ты гледамъ че си ^мвъ жълтиѣхъ на горестъ и въ свърскъ на неправдѣ. А отговори Симонъ и рече: ^гМолѣте ся вы за мене на Господа, да мя не постигне ни едно

25 отъ тѣя що рекохте. Тѣ прочее като за-свидѣтелствовахъ и говорихъ слово-то Господне, върихъхъ ся въ Иерусалимъ, и на много Самарійскы села проповѣдахъ евангеліе-то.

26 А ангелъ Господень говори на Филиппа и рече: Стани и иди кѣмъ пладне, въ пѣть-тѣ който слѣзуба отъ Иерусалимъ въ градъ Газъ; той е пустъ. И станъ и отиде; и ето, человекъ отъ ^гЕвѣишъ, скопецъ, велможа на Кандакіѣхъ Евѣи-скъ-тѣхъ царикъ, който бѣше надъ всич-къ-тѣхъ нейнѣхъ казихъ; той ^абѣ дошелъ въ

28 Иерусалимъ да ся поклони; И на вращаніе, като съдѣше на колесницѣхъ-тѣхъ си, четѣше пророка Исаяхъ. А Духъ-тѣхъ рече Филиппу: Пристѣпи, и прилѣпи ся до тѣзи колесницѣхъ. И притече Филиппъ, и го чу като прочиташе пророка Исаяхъ, и рече: Разумѣвашъ ли това което чешъ? А той рече: И какъ быхъ можалъ да разумѣхъ, ако мя не настави нѣкой? И покани Филиппа да възлѣзе и да съдне съ него. А мѣсто-то на писаніе-то, което прочиташе, бѣше това: „Заведохъ го като овцѣ на закланіе, и като агне безгласно прѣдъ тогози който го стриже,

33 така не отвара уста-та си. Въ негово-то униженіе отиѣ му ся съдѣба-та; а родъ-тѣхъ му кой ще искаже? защото ся зема жи-вотъ-тѣхъ му отъ земѣхъ-тѣхъ.“ И отговори скопецъ-тѣхъ и рече на Филиппа: *Кажеш ми, молѣхъ ти ся, за кого казува това пророкъ-тѣхъ? за себе си ли, или за друго-го нѣкого?* А Филиппъ отвори уста, ^ии начинъ отъ това писаніе, та му благо-вѣсти Иисуса. И като вврѣхъхъ въ пѣть-тѣхъ, дойдохъ на единъ водъ; ^ии казува ско-пецъ-тѣхъ: Ето вода; ^ии що мя въспира да ся не крестѣхъ? И Филиппъ рече: „Ако вѣрувашъ отъ все срдце, можешъ. А той отговори и рече: ^вВѣрувамъ че Иисусъ Христосъ е Сынъ Божій. И заповѣда да ся спре колесница-та; и слѣзохъ и два-ма-та на водъ-тѣхъ, Филиппъ и скопецъ-тѣхъ, и крестѣ го. А когато излѣзохъ изъ водъ-тѣхъ, ^ии Духъ-тѣхъ Господень грабнѣ Филиппа, и не го видѣ вече скопецъ-тѣхъ; но отхождаше на пѣть-тѣхъ си радостенъ.

40 А Филиппъ ся намѣри въ Азотъ, и като прѣхождаше, проповѣдуваше евангеліе-то

по всички-тѣ градове доклѣ дойде въ Кесаріѣхъ.

ГЛАВА 9.

1 А ^аСавлъ, като дыхаше още устрашава-ніе и убійство върхъ ученицы-тѣхъ Госпо-2 дни, отиде при първосвященника. И по-иска отъ него писма до сборища-та въ Дамаскъ, че ако бы да намѣри нѣкои отъ тойзи пѣть, мѣжѣ и жены, да ги

3 докара вързаны въ Иерусалимъ. И ^ана отиваніе когато приближаваше Дамаскъ, внезапно блѣснѣ около софѣтлина отъ

4 небе-то. И като паднѣ той на земѣхъ-тѣхъ, чу гласъ, който му говорѣше: Савле, Са-вле, ^азащо мя гонишъ? А ^{той} рече: Кой си ^{ты}, Господи? И Господъ му рече: Азъ съмъ Иисусъ кого-то ты гонишъ; ^ии не ти е

6 лесно да риташъ срещъ остень. А той растреперанъ и смаянъ рече: Господи, ^ащо искашъ да сторѣхъ? И Господъ му рече: Стани и влѣзъ въ градъ-тѣхъ, и ще

7 ти ся каже, що трѣба да правишъ. ^аА мѣжѣ-тѣхъ който го придружавахъ като чухъхъ гласъ-тѣхъ а не виждахъ никого,

8 стоехъ като видѣни. И станъ Савлъ отъ земѣхъ-тѣхъ, и съ отворены очи не виждаше никого; и водѣхъ го за рѣкѣхъ, та го въ-9 ведохъ въ Дамаскъ. И три дни минъ безъ да види, и не яде нито пи.

10 А въ Дамаскъ имаше единъ ученикъ на име ^аАнанія, и рече му Господъ во видѣніе: Ананіе. А той рече: Ето мя, Го-11 споди. И Господъ му рече: Стани, та иди на улицѣхъ-тѣхъ която ся казува Права, и поштай въ домъ-тѣхъ на Іудѣ за ^ии нѣкого си на име Савлъ, ^аТарсанинъ; защото ето

12 ся моли; И видѣ во видѣніе одного чело-вѣка, именемъ Ананія, че влѣзе и тури

13 рѣжъ на него за да прогледа. И отвѣща Ананія: Господи, чухъ отъ мнозина за того-зъ человекъ, ^ии колко злины е сторилъ на твои-тѣхъ святыи въ Иерусалимъ. И тука

14 има властъ отъ първосвященничи-тѣхъ да върже ^ии всички който призиватъ твое-то

15 име. А Господъ му рече: Иди, защото съсѣждъ избранъ ми е ^ии той, да носи мое-то име прѣдъ ^ии народы и ^ии царіе, и прѣдъ

16 сынове-тѣхъ Израилеви: Защото ^ии азъ ще му покажъ ^ии все що има да пострада за име-то ми.

17 И ^ии отиде Ананія и влѣзе въ кѣщъхъ-тѣхъ; ^ии като възложи рѣжъ на него, рече: Савле брате, Господъ, Иисусъ, който ти

т Евр. 12; 15.
г Быт. 20; 7, 17. Исх. 8; 8.
ч Числ. 21; 7. 3 Цар. 13; 6.
и Іов. 42; 8. Іак. 5; 16.
ф Сос. 3; 10.
х Іоан. 13; 20.
и Ис. 53; 7, 8.
ч Лук. 24; 27. Гл. 18; 28.
и Гл. 10; 47.
и Мат. 28; 19. Мар. 16; 16.
а Мат. 16; 16. Іоан. 6; 69.

9; 35, 38. 11; 27. Гл. 9;
20. 1 Іоан. 4; 15. 5; 6, 13.
и 3 Цар. 18; 12. 4 Цар. 2;
16. Іез. 3; 12, 14.
—
а Гл. 8; 3. Гал. 1; 13. 1 Тим.
1; 13.
б Гл. 22; 6. 26; 12. 1 Кор.
15; 8.

а Мат. 25; 40 и др.
а Гл. 5; 39.
о Лук. 3; 10. Гл. 2; 37. 16;
30.
е Дан. 10; 7. Гл. 22; 9, 26;
13.
ж Гл. 22; 12.
з Гл. 21; 39. 22; 3.
и Ст. 1.
і Ст. 21. Гл. 7; 59. 22; 16. 1
Кор. 1; 2. 2 Тим. 2; 22.

и Гл. 13; 2. 22; 21. 26; 17.
Рим. 1; 1. 1 Кор. 15; 10.
Гал. 1; 15. Ефес. 3; 7, 8.
1 Тим. 2; 7. 2 Тим. 1; 11.
а Рим. 1; 5. 11; 13. Гал. 2;
7, 8.
и Гл. 25; 22. 28. 26; 1 и др.
и Гл. 20; 23. 21; 11. 2 Кор.
11; 23.
о Гл. 22; 12, 13.
и Гл. 8; 17.